

Nr 13.

Av herr **Brädefors m. fl.**, angående vissa ändringar i gällande bestämmelser för fastighetstaxering.

Vid den allmänna fastighetstaxering, som ägde rum 1932—1933, blev i regel alla större jordbruks taxeringsvärden avsevärt sänkta, medan däremot de mindre jordbrukens taxeringsvärden blevo oförändrade eller till och med höjda. Sänkningen av de större jordbrukens taxeringsvärden vid detta tillfälle sökte man motivera med bl. a. att den då rådande lågkonjunkturen för jordbruket särskilt starkt gick ut över de stora jordbruken med därav åtföljande prisfall å större jordbruk.

Sedan 1932—1933 års fastighetstaxering ägt rum har en massa åtgärder från statens sida vidtagits för att stödja det svenska jordbruket. De åtgärder, som vidtagits, ha nästan undantagslöst bättre kunnat utnyttjas av de stora jordbruken än de mindre. Detta har under senaste tiden vitsordats av såväl den förutvarande jordbruksministern Per Edvin Sköld som ock av den nuvarande jordbruksministern Axel Pehrsson. Vissa åtgärder, som från statsmakternas sida vidtagits, såsom höjande av fodermedelspriserna m. m., ha under långa perioder försatt småbrukarna, särskilt dem som bruka kargare jordar och de som ha föga brödsäd att sälja, i en synnerligen svår situation.

Från de båda skånska länens småbrukareorganisationer ha upprepade framställningar om tilldelning av sockerbetsodling åt småbrukare framförts. Tilldelning av sockerbetsodling åt småbrukare har dock hittills varit alltför ringa.

En hel del bestämmelser om mjölkens behandling och betalningssätt samt omöjligheten för de flesta småbrukare att kunna själva i tillräcklig mängd producera för en lönande mjölkproduktion lämpliga fodermedel gör att småbrukarna även i fråga om mjölkproduktionen stå efter de större jordbrukarna.

Härtill kan läggas, att de större jordbrukarna kunna genom inköp av större partier av det ena eller andra varuslaget betinga sig fördelaktigare priser samt vid försäljning av produkter i vissa fall få ut bättre priser än småbrukarna.

Genom det system, som tillämpades vid 1932—1933 års fastighetstaxering, få småbrukarna under nuvarande femårsperiod obestriddligen bära betydligt större skattetunga i fråga om fastighetsskatt än de stora jordbrukarna. Ett förhållande, som borde ha varit omvänt.

Den orättvisa, som småbrukarna nu lida, måste bort vid nästa allmänna fastighetstaxering. Frågan om ändrade bestämmelser vid nästa fastighets-

taxering har ingående dryftats å flera möten av småbrukare och bl. a. med Malmöhus läns småbrukarförbund vid dess årsmöte 1936.

Vi vilja i detta fall påpeka det uttalande, som i fråga om fastighetstaxeringsutfallet 1932—1933 gjorts av sakkunniga. Uttalandet i fråga om Malmöhus län lyder bl. a. i fråga om småbruken: »Genom de betydande tillägg i form av särskilt byggnadsvärde, som i en stor del av länet gjorts för de mindre fastigheterna, har en stark differentiering åstadkommits mellan stora och små fastigheter på samma gång som bättre överensstämmelse därigenom torde ernåtts i värdesättningen mellan de sistnämnda och de som annan fastighet taxerade rena bostadslägenheterna. Ett dylikt förfaringsätt står dock icke i överensstämmelse med gällande bestämmelser.»

Med anledning härav föreslå vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till nästa års riksdag om sådan ändring i gällande förordning i fråga om fastighetstaxering, att i fråga om jordegendom jordens beskaffenhet må ligga till grund för taxeringsvärdena, att jord av samma beskaffenhet skall taxeras lika oavsett om den ligger i storbruk eller småbruk och att de tillägg, som gälla för småbruk och öka deras skattebörda, avskaffas.

Stockholm i januari 1937.

J. H. Brädefors.

H. Hagberg.

Axel Nordström.

S. Rönn-Christiansson.